

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 września 2015r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Mirosław Rogowski

Protokolant: Dorota Osojca

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2015r. w Kamiennej Górze

sprawy z powództwa małoletniej K. R. reprezentowanej przez J. W.

przeciwko W. R.

o podwyższenie alimentów

I. podwyższa z dniem 30.04.2015r. alimenty należne od pozwanego W. R. małoletniej K. R. do kwoty 450,00 zł (czteryście pięćdziesiąt złotych) miesięcznie i od 01.09.2015r. do kwoty 500,00 zł (pięćset złotych) miesięcznie, płatne do 15-go dnia każdego miesiąca do rąk matki dziecka J. W. z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki, z dotychczasowych w kwocie 350,00 zł zasądzonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Kamiennej Górze 06.07.2011r. w sprawie sygn. akt IIIRC 136/11,

II. w pozostałej części oddala powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz J. W. kwotę 360,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu,

IV. nakazuje pozwanemu, aby uiścił na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze) kwotę 90,00 zł tytułem kosztów sądowych,

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

J. W., działająca w imieniu małoletniej K. R. domagała się podwyższenia alimentów należnych jej od pozwanego W. R. do kwoty 600 zł miesięcznie, z dotychczasowych – 350 zł. Żądanie pozwu uzasadniła tym, że wzrosły zarówno potrzeby dziecka jak i zdolności zarobkowe pozwanego. Podniosła, że sama nie będzie mogła podjąć pracy do czasu z uwagi na konieczność sprawowania opieki nad powódką.

Na rozprawie w dniu 8 lipca 2015 r.(k. 8) pozwany uznał powództwo do kwoty 400 zł miesięcznie, wnosząc o oddalenie go w pozostałej części, z tego powodu, że wyższej kwoty nie uzasadnia wzrost potrzeb dziecka.

Sąd ustalił:

J. W. i pozwany W. R. są rodzicami małoletniej powódki K. R., ur. (...) Dziewczynka mieszka z matką i pozostaje pod jej bezpośrednią pieczą. Pozwany posiada obowiązek alimentacyjny w kwotach ustalanych przez sąd. Ostatnia konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego W. R. miała miejsce w wyroku z 6 lipca 2011 roku, na kwotę 350 zł miesięcznie.

dowód: wyrok – k. 14 akt IIIRC 136/11

Wtedy:

- powódka K. R. kończyła pierwszy rok życia. Miała problemy zdrowotne - neurologiczne, z powodu których zaliczona była do kategorii osób niepełnosprawnych (symbol 10-N), lecz w dacie orzekania stan zdrowia był na tyle dobry, że zaniechano rehabilitacji metodą V.. Matka pobierała na nią zasiłek pielęgnacyjny w kwocie 153 zł, zasiłek rodzinny i dodatek do niego z tytułu rehabilitacji K. w kwocie 60 zł,

- J. R. nie pracowała. Z uwagi na stan zdrowia powódki otrzymywała świadczenie pielęgnacyjne w kwocie 520 zł miesięcznie. Oprócz powódki sama wychowywała dwoje małoletnich dzieci pochodzących ze związku z innym mężczyzną. Suma otrzymywanych przez nią świadczeń rodzinnych wносиła 1.113 zł. Pozwany nie łożył dobrowolnie świadczeń alimentacyjnych na powódkę. Na dwoje pozostałych dzieci otrzymywała świadczenia alimentacyjne w wysokości 400 zł.

- W. R. przebywał w Anglii, gdzie rozpoczął dopiero pracę zarobkową i spodziewał się zarabiać około 3.000 zł miesięcznie. Przed wyjazdem za granicę nie miał stałego zatrudnienia. Imał się zajęć dorywczych, za które uzyskiwał różne, ale niskie wynagrodzenia. Był 42 letnim kawalerem, zdrowym mężczyzną. Nie miał – poza powódką – innych dzieci.

dowód: akta IIIRC 136/11.

Obecnie:

- potrzeby powódki wzrosły w związku z tym, że jest starsza. Ma 5 lat. Rozpoczyna przygotowanie do nauki szkolnej w tzw. zerówce. Wcześniej uczęszczała do przedszkola. Nie jest już osobą niepełnosprawną z powodów neurologicznych i nie otrzymuje zasiłku pielęgnacyjnego. Wymaga jednak pomocy psychologicznej. Matka jeździ z nią raz w miesiącu do psychologa poza miejsce zamieszkania, z czym wiążą się wydatki – około 30 zł,

- J. W. w dalszym ciągu nie pracuje. Jej sytuacja rodzinna i mieszkaniowa nie uległa zmianie. W dalszym ciągu utrzymuje się ze świadczeń rodzinnych i wsparcia ze środków pomocy społecznej. Konkretnie, otrzymuje zasiłek okresowy w wysokości 318, 66 zł miesięcznie z powodu bezrobocia, dodatki: mieszkaniowy i energetyczny w łącznej kwocie 303,69 zł. Pobiera również świadczenie rodzinne na powódkę w kwocie 77 zł i z funduszu alimentacyjnego alimenty w dotychczasowej kwocie. Mieszka z dwojgiem dorosłych synów.

dowód: decyzja Wójta Gminy K. – k. 7,

decyzje (...) w K. – k. 7,

zaświadczenie Urzędu Gminy K. – k. 7,

zeznania J. W. – k. 8 (00:05:49 – 00:10:08), i k. 12 (00:03:22

– 00:12:17).

- nie uległa zmianie sytuacja rodzinna pozwanego. Podjął zatrudnienie w Czechach za wynagrodzeniem około 3.000 zł miesięcznie. Na co dzień mieszka za granicą w hotelu robotniczym, a w czasie pobytu w kraju z matką, w jej mieszkaniu (**okoliczności niesporne**).

Pozwany nie bierze udziału w wychowaniu powódki. Nie utrzymuje z nią styczności. Ma zakaz zbliżania się do niej wydany jako środek zapobiegawczy w postępowaniu karnym o czyn z art. 200 par. 1 k.k. (**okoliczność niesporna**).

Sąd zważył:

Zgodnie z art. 138 k.r.o. nowa konkretyzacja obowiązku alimentacyjnego możliwa jest w razie zmiany stosunków. Składa się na nią zmiana w zakresie potrzeb uprawnionego do otrzymywania świadczeń, w przedmiotowej sprawie

powódki K. W. oraz zmiana w zakresie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanych do alimentacji: J. W. i pozwanego W. R. (wniosek z art. 135 par. 1 k.r.o.).

W ocenie Sądu wzrosły potrzeby małoletniej K. R. z uwagi na to, że jest starsza i okoliczność ta – jako oczywista, nie wymaga specjalnego uzasadnienia. Wystarczy wskazać na to, że w toku poprzedniej sprawy alimentacyjnej była jeszcze w wieku niemowlęcym, a obecnie ma ponad 5 lat. Rozwinęła się zatem fizycznie, a w konsekwencji posiada większe potrzeby w zakresie wyżywienia, ubrania, rekreacji itp. Sukcesywnie rozwija się emocjonalnie i intelektualnie. Szczególny wzrost potrzeb w tym zakresie wynika z rozpoczęcia przygotowania do nauki szkolnej w klasie zerowej. Poprawił się wprawdzie jej stan zdrowia, ale też utraciła w związku z tym status osoby niepełnosprawnej, a w konsekwencji i zasiłek pielęgnacyjny oraz świadczenie na rehabilitację, w łącznej kwocie 213 zł miesięcznie.

Pozwany osiągnął stabilizację zawodową. Od dłuższego już czasu posiada zatrudnienia w Republice Czeskiej, przynoszące mu dochody nie mniejsze niż 3.000 zł miesięcznie (okoliczność przyznana przez pełnomocnika pozwanego). Dokładne ustalenie dochodów nie było możliwe z uwagi na nie złożenie – mimo wezwania pełnomocnika - zaświadczenia o dochodach oraz na niestawiennictwo celem przesłuchania w charakterze strony. W dalszym ciągu żyje samotnie i nie ma na utrzymaniu innych – poza powódką – osób.

Nie uległa poprawie sytuacja materialna J. W.. Nie pracuje i utrzymuje się ze świadczeń z funduszu pomocy społecznej oraz rodzinnych, jednak w łącznej kwocie niższej, niż poprzednio.

W takiej sytuacji Sąd uznał, że należne powódce od pozwanego alimenty powinny być podwyższone o kwotę 100 zł miesięcznie od dnia wniesienia powództwa i o 150 zł od września 2015 r. w związku rozpoczęciem nauki przedszkolnej. Dlatego też orzekł jak w sentencji, oddalając powództwo w pozostałej części.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając zwrot kosztów zastępstwa procesowego w wysokości proporcjonalnej do stopnia uwzględnienia powództwa, przyjmując, że stawka minimalna wynosi 600 zł (§ 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28. 09. 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu

Orzeczenie o kosztach sądowych (opłacie) znajduje uzasadnienie w art. 113 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 98 k.p.c.